

DANISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)
Lundi 10 mai 2004 (après-midi)
Lunes 10 de mayo de 2004 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Skriv en kommentar til én af følgende to tekster:

1. (a)

Skib

Det er lørdag aften.

Der er kommet brev fra min bror. Solen er lige gået ned, og ovre på marken skræpper et par fasaner op, men man ser dem kun, hvis man ved, hvor de er. Min mors hud er mandelfarvet, og hun fryser på armene og får gåsehud, fordi det er ved at blive koldt. Min far sidder på den anden side af bordet og læser og ryger pipe. Jeg er ti år. Jeg kan se, at han ikke læser i avisen, og at fasanernes skrig piner ham. Sådan har det været siden i morges.

Det er en stille søndag, hvor vi ikke går i kirke, og hvor ingen siger noget. Min mor syr. Min far ville ønske, at han kunne grave have og lade være med at sige, hvor langt han er nået, men det er årstiden ikke rigtig til, og desuden har min bror selv rodet sig ud i det.

Om aftenen sidder vi i bilen, der æder sig vej frem over landevejens grå stilhed, og er helt anderledes, end når vi skal besøge min mormor. Med mørket begynder det også at regne, og med regnen begynder mine forældre at blive nervøse. Jeg ved, der snart bliver ballade og gør mig så lille som muligt bag min fars sæde i Taunus'en¹. Allerede ved Lillebæltsbroen begynder han at snakke om, at min bror skal have en lærestreg. Sådan ville han aldrig selv have gjort mod sin far. – Der fik man lært at lystre, siger han og river i rattet. Her ligger han og er til grin for sin søn, som er fortabt og ikke engang kan vende hjem selv.

Min bror har skrevet, at han ikke selv kan rejse.

Jeg siger ikke noget og føler mig svimmel i mørket. Måske er det den stærke strøm i bæltet. Så er vi i Jylland.

Da vi drejer ned på havnepladsen, regner det skomagerdreng. En gul lampe kaster et øjeblik et skær over min mors ansigt, og hun ligner en kvinde i en kriminalfilm fra hendes egen ungdom. Jeg ser den først, da jeg bliver voksen.

Så er vi igen ude i mørket, og tiden før vi finder kaj nummer fire føles meget lang. Der er kun en lille lampe med et metalkors over oppe på skibets bro. Da vi går op ad landgangen, ser jeg hvor rustent alting er. Det ser ud som om skibet ikke har sejlet i lang tid. Og alting er dødt i regnen.

Først åbner ingen, da min far banker. Alligevel bliver han ved. Så er der fodtrin. Det er en mand med fuldskæg og sømandskasket. Han er meget fuld. Hans stemme er utydelig og regnen dæmper den endnu mere. Han bander stærkt, fordi vi forstyrrer ham, men jeg kan ikke forstå, hvad det er han siger. Min far sætter foden imellem, da han vil smække døren i. Så siger han sit navn.

Måske ser det virkelig ud som om han bliver slået i ansigtet med en knytnæve, og måske er det bare en slags forbavselse. Det er første gang, jeg ser en voksen mand blive bange.

Han går ud i regnen og står lidt på broen. Så prøver han at klatre ned ad lejderen, og vi går ind, og nøglerne hænger på en krog på kompasset.

---

¹Taunus: kendt bilmærke i 1950'erne og 60'erne produceret af Ford.

40 Nedenunder finder vi døren. Der står tomme flasker over det hele, så vi må gå hen over dem for ikke at slå dem i stykker mod cementgulvet. Der lugter forfærdeligt af råddent kød. I skæret fra tændstikflammen kan jeg se en skål uden for døren. Stanken blander sig med benzinlugten, og skibet føles meget hult på grund af regnen. Så låser min far op og får ham ud.

45 Jeg kan godt mærke, at han ikke vil have, at jeg er der, men det er jeg. Op ad trappen går jeg bag min bror, som skal støttes. Så er vi i styrehuset igen og i lyset fra lampen kan jeg se, at han er blevet meget mager.

50 Nede på dækket står manden med sømandskasketten. Han står midt i regnen og ser ud som om han har glemt os helt. I den ene hånd holder han en flaske, som han svinger frem og tilbage op imod lampen og os. Hans mund raller noget, og hans ansigt glinser af væde. Min far vil tale med ham, men min bror siger, at han skal lade være. Det er det eneste, han siger.

Så er vi nået op på landgangen. Bagved os er sømanden begyndt at synge noget, tror jeg, og jeg kan se min mor få øje på os ovre i Taunus'en. Hun åbner døren.

55 Så holder sømanden op. Pludselig midt i en linje. Jeg hører kun bumpet af en sæk, der falder imod noget hårdt og en flaske der smadres. Der er kun regnen over det tomme dæk, da jeg vender mig. De andre står nede på kajen, men jeg går tilbage på dækket og hører nede fra lastrummet en lyd. Den forsvinder med det samme. Så løber jeg tilbage og ned til min bror. Han står der på kajen og hans ansigt er frygtelig gråt. Han ligner et spøgelse.

Min mor står med et tæppe, som hun lægger over ham. Vi sætter os ind i bilen, som om der ikke er sket noget.

60 Så kører vi væk fra havnen.

Henning S. Fleicher: *Skib* fra *Panorama* 82, 1982.

1. (b)

Septembervandring

Nu tier blæsten,
nu tier regnen.
Septembers klarhed
er over egnen.

5 De pure farver
imod mig klinger,
den ydre verden
min ånd betvinger.

10 Og skærvens hårdhed
mod støvlehælen
går som en svingkraft¹
igennem sjælen.

Jeg hvæsser tanken
på vejens stene ...
15 Men i min sorg
er jeg lige ene.

Jeg lytter gerne
til tingens tale.
Men sorgens brand
20 kan den ikke svale.

Så ren i omrids
og uden gåde,
så lys er verden
og uden nåde

Otto Gelsted: *Septembervandring*, fra digtsamlingen *Jomfru Gloriant*, 1923.

---

¹ Svingkraft: et ord opfundet af forfatteren. Betydning: en stor kraft igennem sjælen.
